

ПРИЛОЖЕНИЕ.

Въ апокалипсиса на св. Иванъ Богословъ въ първитѣ три глави се съдържа пророчество за историческия църковенъ животъ на седемтѣ главни помѣстни самостоятелни църкви въ православната вселенска църква, а именно: Римската, Александрийската, Антиохийската, Цариградската, Иерусалимската, Иллирийската Първо-Юстиниановската и Руската.

„Небо и земля мимо идетъ, словеса же моя не мимо идутъ“. (Мат. XXIV глава, 35 стихъ).

Въ църковния исторически животъ на вселенската православна църква нищо не става безъ участието на **Божия промисълъ**.

Подъ пророческитѣ думи въ първитѣ три глави въ Апокалипсиса подъ думата седемтѣ светилници, седемъ ангели и седемъ Малоазиски църкви пророчески се разбиратъ седемтѣ главни помѣстни църкви и седемтѣ блаженейши архиепископи на седемтѣ главни помѣстни църкви въ православната вселенска църква, които сж получили църковнитѣ и граждански привилегии въ периода на вселенскитѣ събори, а именно: Римската, Александрийската и Антиохийската църкви сж получили своитѣ привилегии отъ първия вселенски съборъ. Цариградската църква е получила своитѣ привилегии на II вселенски съборъ, Иерусалимската църква е получила своитѣ привилегии отъ III вселенски съборъ, Иллирийската първо-юстиниановската църква е получила своитѣ привилегии отъ V вселенски съборъ, а руската църква е получила своитѣ привилегии после периода на вселенскитѣ събори отъ цариградската църква, съ съгласието на всичкитѣ самостоятелни помѣстни църкви. Освенъ тѣзи седемъ главни самостоятелни помѣстни църкви въ православната вселенска църква има и други второстепенни автокефални помѣстни църкви, каквито сж.